

Sygn. akt V ACa 799/17, V ACz 1074/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 kwietnia 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – V Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Anna Daniszewska
Sędziowie:	SA Teresa Karczyńska - Szumilas (spr.) SO del. Leszek Jantowski
Protokolant:	sekretarz sądowy Karolina Petruczenko

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2018 r. w Gdańsku na rozprawie

sprawy z powództwa J. M. (1) i K. M.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej

w W. i (...) w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.

o zapłatę

na skutek apelacji powodów oraz zażalenia pozwanego (...)

w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą

w N.

od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 13 września 2017 r., sygn. akt I C 733/13

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B., pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania apelacyjnego i zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy.

Sygn. akt V ACa 799/17, V ACz 1074/17

UZASADNIENIE

Powodowie K. M. i J. M. (1) w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. i (...) w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. wnieśli o zasądzenie od pozwanych na podstawie art. 446 § 4 k.c. kwot po 100.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę wraz z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwoty 18.876,71 zł tytułem skapitalizowanym odsetek ustawowych od kwoty 100.000 zł za okres od dnia 25 kwietnia 2012 r. do dnia 6 października 2013 r., wraz z odsetkami ustawowymi

liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie kosztów postępowania. W uzasadnieniu powództwa powodowie wskazali, że na Oddziale (...) pozwanego szpitala korzystającego z ochrony ubezpieczeniowej pozwanego ubezpieczyciela, podczas przebiegu porodu u powódki popełniono szereg nieprawidłowości, czego skutkiem było urodzenie się dziecka bez oznak życia i stwierdzenie jego zgonu. W odpowiedziach na pozew pozwani wnieśli o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów postępowania, wskazując że powodowie nie przedstawili jakichkolwiek dowodów na okoliczność powstania szkody, działań sprawcy, które miało być ukierunkowane na wyrządzenie szkody powodom oraz związku przyczynowego między działaniem sprawcy a zgonem nienarodzonego dziecka, a co za tym idzie związku między działaniem sprawcy a powstałą szkodą i jej wysokością, a nadto warunkiem istnienia roszczeń opartych na przepisie art. 446 § 4 k.c. jest urodzenie się żywego dziecka. Pozwani zakwestionowali również wysokość dochodzonych roszczeń oraz żądanie odsetek, zaś pozwany szpital podniósł nadto zarzut przedawnienia roszczenia.

Wyrokiem z 13 września 2017r. Sąd Okręgowy w B. powództwo oddalił oraz nie obciążył powodów kosztami postępowania. Sąd Okręgowy ustalił, że w dniu 11 lipca 2009 r. powódka została przyjęta na Oddział (...) (...) w N. i S. w związku z planowanym porodem. W dniu 13 lipca 2009 r. powódka urodziła martwego syna; sporządzony został akt urodzenia syna powodów J. M. (2), zawierający adnotację, że dziecko było martwo urodzone. Zdarzenie objęte powództwem dotyczy pierwszej ciąży powódki, która przebiegała bez komplikacji. Nie było specjalnych zaleceń, tylko pod koniec ciąży, w 38 tygodniu, wykryto u powódki (...). Biegli z zakresu (...) Sądu Rejonowego w (...) sporządzili opinie, w których stwierdzili, że w prowadzeniu porodu powódki popełniono szereg nieprawidłowości w postaci: nieprawidłowej oceny czasu trwania porodu, nieprawidłowej kontroli kardiologicznej wobec nieprawidłowości w zapisach KTG i faktu odpłynięcia zielonego płynu owodniowego, zbyt późnego włączenia antybiotykoterapii profilaktycznej(...), włączenia i prowadzenia stymulacji skurczowej macicy przez położną bez kontroli lekarskiej i kardiologicznej oraz braku reakcji lekarza na brak postępu porodu, co powinno skutkować zakończeniem porodu drogą cesarskiego cięcia. Prawdopodobną przyczyną zgonu syna powodów było nałożenie dwóch patologii: początkowych stadiów infekcji wewnątrzmacicznej o nieokreślonej etiologii oraz konfliktu pępowinowego - zmniejszenia przepływu krwi w pępowinie w następstwie jej uciśnięcia lub wytworzenia węzła. Nie wszystkie nieprawidłowości w opiece nad powódką spowodowały skutek w postaci narażenia płodu na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu; zaniechaniem takim był brak badania KTG pomiędzy godziną 14.00 dnia 12 lipca 2009 r. a godziną 00.52 w dniu 13 lipca 2009 r., gdyż w świetle danych klinicznych (odpłynięcie zielonych wód płodowych, graniczne wcześniejsze zapisy KTG oraz ewidentnie nieprawidłowy zapis z godz. 00.52) stwierdzić można, że musiały występować w tym okresie nieprawidłowości zapisu, które stanowiły wskazanie do wcześniejszego zakończenia ciąży przez cesarskie cięcie. Brak stałego zapisu kardiologicznego i prowadzenie porodu drogami natury w oparciu jedynie o osłuchiwanie tętna płodu spowodowało dalsze narażenie dziecka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Opóźnienie podania powódce antybiotyku jest postępowaniem niezgodnym z zaleceniami, jednak w tym przypadku nie można udowodnić z pewnością wymaganą w postępowaniu karnym, że u dziecka rozwinęła się infekcja wewnątrzmaciczna spowodowana opóźnieniem antybiotykoterapii i że była ona główną przyczyną niepowodzenia ginekologicznego. Sąd Okręgowy wskazał także, że z opinii tych wynika, że nie można przyjąć z pewnością wymaganą w postępowaniu karnym, że popełnione nieprawidłowości spowodowały zgon noworodka. Nie można w sposób kategoriyczny i wymierny ocenić istnienia związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy nieprawidłowym postępowaniem lekarza dyżurnego sali porodowej a zgonem noworodka, jednak wymienione powyżej nieprawidłowości zmniejszały szanse na urodzenie żywego i zdrowego dziecka. Istnieje wiele przypadków porodów, gdzie w podobnej sytuacji dziecko przeżyło oraz wiele innych, gdzie przy mniej wyrażonych patologiach następowały porody martwych płodów. Prawidłowa ocena dobrostanu płodu mogła wcześniej wykazać narastające zaburzenia, a co za tym idzie przyspieszyć decyzję o zakończeniu ciąży drogą cesarskiego cięcia, co mogło doprowadzić do urodzenia żywego i prawdopodobnie zdrowego dziecka. Sąd Okręgowy ustalił także, że w chwili zdarzenia pozwany szpital korzystał z ochrony ubezpieczeniowej (...) S. A. w W.. Powodowie pismami z dnia 4 sierpnia 2011r., 7 lutego 2012r. i 26 marca 2012 r. składali do pozwanego ubezpieczyciela wnioski o wypłatę na ich rzecz kwoty 200.000 zł tytułem zadośćuczynienia za doznaną krzywdę; ubezpieczyciel odmówił spełnienia świadczenia. Prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w S. z dnia 21 października 2016 r. w sprawie(...) w wobec I. K.,

będącej ordynatorem oddziału położniczego szpitala w S. oraz lekarzem prowadzącym powódki, zostało warunkowo umorzono postępowanie karne na okres próby 1 roku, z tym ustaleniem, że dopuściła się ona zarzucanego jej czynu, tj. nieumyślnie naraziła rodzące się dziecko powodów na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu w ten sposób, że dopuściła do nieprawidłowości w pracy oddziału i opiece położniczej powódki polegających na niewystarczającej ocenie dobrostanu płodu w postaci braku zlecenia badań kardiokograficznych co najmniej w 2 - godzinnych odstępach czasu pomiędzy godziną 14:00 - 12 lipca 2009 r. a godziną 00:52 - 13 lipca 2009 r., które to badania zawierające nieprawidłowości zapisu stanowiłyby wskazanie do wcześniejszego zakończenia ciąży drogą cięcia cesarskiego. Sąd Okręgowy dokonał także ustaleń dotyczących sytuacji w jakiej znaleźli się powodowie w związku ze śmiercią ich dziecka i wpływu tego zdarzenia na ich życie. Sąd Okręgowy wskazał, że ustaleń stanu faktycznego sprawy dokonał w oparciu o dowody z dokumentów, przesłuchania powodów oraz opinie biegłego (...)

Sąd Okręgowy zważył, że odpowiedzialność pozwanego (...) S. A. w W. oparta jest na przepisie art. 822§1 k.c. Jak wykazało postępowanie dowodowe, odpowiedzialność ta, wbrew twierdzeniom pozwanego, nie była ograniczona do kwoty 46.500 euro tj. 217.620 zł za każde zdarzenie, gdyż została ona rozszerzona polisą ubezpieczeniową, z której wynika, że na wypadek wyczerpania sumy gwarancyjnej za jedno zdarzenie następuje rozszerzenie ochrony ubezpieczeniowej na sumę gwarancyjną w kwocie 100.000 zł. Odpowiedzialność pozwanego (...) w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w N. oparta jest na art. 430 k.c.; dla ustalenia odpowiedzialności pozwanego szpitala niezbędne jest ustalenie odpowiedzialności lekarza, który sprawował opiekę nad powódką podczas przebiegu porodu, która oparta jest na zasadzie winy, wyrażonej w art. 415 k.c. Wzorzec właściwego, starannego zachowania się lekarza budowany jest na podstawie norm prawnych oraz reguł postępowania obowiązujących w grupie zawodowej lekarzy; jest to wzorzec dobrego lekarza. W przedmiotowej sprawie naruszenie prawa przez lekarza mogło dotyczyć przede wszystkim art. 4 ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. zawodach lekarza i lekarza dentystry (jedn. tekst: Dz. U. z 2008 r. nr 136, poz. 857 ze zmianami). Sąd Okręgowy wskazując na przepis art.11 k.p.c. stwierdził, że wyrok umarzający postępowanie karne nie jest wprawdzie wiążący dla sądu cywilnego, ale nie pozostaje bez znaczenia dla postępowania dowodowego w postępowaniu cywilnym, gdyż podlega rozważeniu na podstawie art. 233 § 1 k.p.c. Biorąc pod uwagę wyrok w sprawie (...) Sądu Rejonowego w S., Sąd Okręgowy uznał, że istnieje wymagany art. 361 § 1 k.c. związek przyczynowo - skutkowy między postępowaniem lekarki prowadzącej poród powódki a narażeniem rodzącego się dziecka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, z powyższego nie wynika natomiast istnienie adekwatnego związku przyczynowego między postępowaniem lekarki prowadzącej poród powódki a śmiercią dziecka. Sąd Okręgowy stwierdził, że z uwagi na fakt, iż profesjonalny pełnomocnik powodów cofnął wniosek o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego(...)na okoliczność między innymi związku przyczynowo - skutkowego między działaniem personelu medycznego pozwanego szpitala a zgonem noworodka, Sąd nie był zobligowany do działań na korzyść strony powodowej i do przeprowadzenia tego dowodu. Sąd Okręgowy wskazał, że rozstrzygając o istnieniu związku przyczynowo - skutkowego między postępowaniem lekarki a zgonem noworodka, musiał się oprzeć jedynie na przedłożonych przez powodów dowodach z dokumentów w postaci opinii biegłych sporządzonych na potrzeby postępowania karnego. Zgodnie z ich treścią, w prowadzeniu porodu powódki popełniono szereg nieprawidłowości, jednakże nie można przyjąć z pewnością wymaganą w postępowaniu karnym, że popełnione nieprawidłowości spowodowały zgon noworodka. Nie można w sposób kategoriyczny i wymierny ocenić istnienia związku przyczynowo - skutkowego pomiędzy nieprawidłowym postępowaniem lekarza dyżurnego sali porodowej a zgonem noworodka, jednak wymienione powyżej nieprawidłowości zmniejszały szanse na urodzenie żywego i zdrowego dziecka. Mając powyższe na względzie, w ocenie Sądu Okręgowego, nie został wykazany związek przyczynowo - skutkowy między postępowaniem lekarki pozwanego szpitala a śmiercią syna powodów. Nie można bowiem na podstawie dostępnych dowodów stwierdzić, że z wysokim stopniem prawdopodobieństwa dziecko urodziłoby się żywe, gdyby opieka medyczna sprawowana nad powódką i przebiegiem jej porodu była w pełni prawidłowa. Sąd Okręgowy stwierdził, że nie zostały łącznie spełnione wszystkie przesłanki odpowiedzialności deliktowej z art. 430 k.c. zatem powództwo podlegało oddaleniu na podstawie art. art. 446 § 4 k.c. a contrario. Powództwo przeciwko pozwanemu szpitalowi podlegało nadto oddaleniu na podstawie ustalenia wyłącznej odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w zakresie ewentualnego zaspokojenia roszczeń powodów.

Sąd Okręgowy wskazał także, że o kosztach postępowania orzekł zgodnie z art. 98 k.p.c. obciążając nimi powodów.

Apelacje od wyroku Sądu Okręgowego w B. w zakresie oddalenia powództw wywiedli powodowie, zaskarżając go w całości oraz zarzucając:

a) **naruszenie przepisów prawa materialnego, to jest:**

- **art. 415 k.c. w zw. z art. 430 k.c. i 355 k.c. w zw. z art. 361 k.c.** poprzez ich niewłaściwą wykładnię i w konsekwencji wadliwe przyjęcie braku adekwatnego związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonymi uchybieniami w opiece położniczej w trakcie porodu a śmiercią dziecka powodów, w sytuacji gdy do obumarcia płodu doszło na skutek niedbalstwa - zaniechaniu wzmożonego monitorowania dobrostanu płodu oraz niepodjęcia we właściwym czasie decyzji o ukończeniu ciąży,

- **art. 361 § 1 k.c.** poprzez błędne uznanie, że w przedmiotowej sprawie nie istnieje adekwatny związek przyczynowo - skutkowy pomiędzy postępowaniem lekarki prowadzącej poród powódki a śmiercią dziecka, a istnieje jedynie związek przyczynowo - skutkowy między postępowaniem lekarki a bezpośrednim niebezpieczeństwem utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, co w ocenie Sądu I instancji jest niewystarczające do przypisania winy pozwanemu, podczas gdy powodowie w sposób wystarczający wykazali, że poza działaniem personelu medycznego nie wystąpił inny czynnik zewnętrzny, który skutkowałby śmiercią dziecka;

b) **naruszenie przepisów postępowania:**

1.art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 328 § 2 i 231 k.p.c. poprzez:

-brak wszechstronnego rozważenia zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz przekroczenie przez Sąd I Instancji granicy swobodnej ich oceny poprzez dowolną, niezgodną z zasadami logiki i doświadczenia życiowego ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego, a w konsekwencji:

- nieuwzględnienie faktu, że w trakcie prowadzenia ciąży powódki, nic nie wskazywało na patologię ciąży, natomiast przyczyna powodującą zagrożenie ciąży oraz konieczność wcześniejszego jej zakończenia zaistniała w momencie akcji porodowej, co wynikało wprost z przeprowadzonych badań i co zostało wyraźnie podkreślone w opiniach biegłych, - przyjęcie, że nieprzeprowadzenie dowodu z opinii kolejnego biegłego (...) na okoliczność m. in. istnienia związku przyczynowo - skutkowego między działaniem personelu medycznego a śmiercią dziecka, skutkowało niewykazaniem tego związku, podczas gdy ze wszystkich opinii sporządzonych przez wielu lekarzy różnych specjalizacji, stanowiących dokument urzędowy, wobec przeprowadzenia z nich dowodu, wprost wynikało, że na skutek stwierdzonych zaniedbań personelu medycznego pozwanego szpitala dziecko powodów zostało narażone na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, który to skutek nastąpił poprzez zgon syna powodów, -oparcie rozstrzygnięcia na poszczególnych jednostkowo ujętych wnioskach opinii z pominięciem całokształtu okoliczności sprawy i materiału dowodowego, -nie przyjęcie, że błędem w sztuce lekarskiej wskazującym na zasadę odpowiedzialności pozwanego szpitala było kontynuowanie porodu siłami natury, mimo istnienia od pewnego momentu bezwzględnych wskazań do dokonania zabiegu cesarskiego cięcia,

- nie przyjęcie, że pozwany szpital ponosi odpowiedzialność zarówno za działanie lekarza wadliwie prowadzącego poród, jak i uchybienia w organizacji oddziału (...), które były przyczyną powstania szkody, - brak ustalenia adekwatnego związku przyczynowego w sytuacji, gdy z całokształtu okoliczności sprawy wynika, że nie istniała inna przyczyna śmierci dziecka niż ostra zamartwica w przebiegu niedotlenienia okołoporodowego, którego nie rozpoznano ze względu na zaniechanie kontroli dobrostanu płodu i nieprawidłowo prowadzony poród, -nie zastosowanie domniemania faktycznego, podczas gdy domniemanie to stanowi wniosek logicznie wynikający z ustalonych faktów stanowiących jego przesłankę, tj. biegli w sporządzonych opiniach wykazali szereg nieprawidłowości jakich dopuścił się lekarz prowadzący poród powódki, przy jednoczesnym braku innego czynnika zewnętrznego, który mógłby spowodować skutek w postaci śmierci syna powodów, a które przenosi ciężar wykazania braku winy na pozwanych;

2.art. 227 k.p.c. w zw. z art. 232 zd. drugie i art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. i art. 11 k.p.c. w zw. art. 244 § 1 i art. 252 k.p.c. w zw. z art. 278 k.p.c. polegające na zaniechaniu poczynienia własnych ustaleń co do

związku przyczynowego pomiędzy stwierdzonymi nieprawidłowościami w opiece okołoporodowej a zgonem dziecka i w konsekwencji nie przeprowadzeniu z urzędu dowodu z opinii biegłego (...)w celu ustalenia istnienia adekwatnego związku przyczynowego, mimo iż okoliczności te wymagały wiedzy specjalnej.

Skarżący domagali się zmiany wyroku w zaskarżonym zakresie i uwzględnienia powództwa, ewentualnie jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania oraz zasądzenia kosztów postępowania za obie instancje. W uzasadnieniu apelacji skarżący podkreślili nadto, że z reguły praktycznie niemożliwe wydaje się stwierdzenie, że w danym przypadku istnieje 100 % pewność, że przy dochowaniu wszelkich procedur pacjent nie zmarłby. Niemniej jednak czym innym jest sytuacja, gdy skutek taki wystąpił, mimo zachowania wszelkich procedur i staranności, a czym innym sytuacja, gdy procedury takie nie zostały zachowane. Ilość i rodzaj wskazanych w opinii biegłych błędów w procesie leczenia, prowadzących do spowodowania bezpośredniego zagrożenia dla życia i zdrowia, powinna być traktowana w kategoriach domniemania istnienia związku przyczynowego. Choć ani badania diagnostyczne, ani też sam monitoring płodu same w sobie nie prowadzą do wyeliminowania możliwości wystąpienia zamartwicy, jednak pozwalają na ocenę ryzyka jego wystąpienia. Skarżący wskazali także, że mając na uwadze treść przepisów prawa karnego, instytucja warunkowego umorzenia postępowania karnego nie mogłaby być zastosowana, gdyby istniały jakiegokolwiek wątpliwości co do faktu popełnienia przestępstwa przez osobę oskarżoną. W ocenie skarżących uzasadnienie oddalenia powództwa co do pozwanego szpitala na podstawie ustalenia przez Sąd I Instancji wyłącznej odpowiedzialności poznanego ubezpieczyciela w zakresie ewentualnego zaspokojenia roszczeń nie znajduje uzasadnienia w okoliczności niniejszej sprawy.

Zażalenie na postanowienie o nie obciążaniu powodów kosztami procesu wywiódł pozwany (...) w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N., zaskarżając je w całości i wnosząc o jego zmianę poprzez zasądzenie solidarnie od powodów na rzecz skarżącego kwoty 7.217 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego.

Pozwani w odpowiedziach na apelację oraz powodowie w odpowiedzi na zażalenie pozwanego domagali się oddalenia wywiedzionych środków odwoławczych wskazując na niezasadność zarzutów w nich podniesionych; pozwani domagali się także zasądzenia kosztów postępowania apelacyjnego.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje :

Apelacja pozwanych zasługuje na uwzględnienie. Sąd Okręgowy ustalił, że istnieje wymagany art. 361 § 1 k.c. związek przyczynowo - skutkowy między postępowaniem lekarki prowadzącej poród powódki a narażeniem rodzącego się dziecka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, zaś przyczyną oddalenia powództwa pozostawał wniosek, że nie było możliwe ustalenie istnienia adekwatnego związku przyczynowego między postępowaniem lekarki prowadzącej poród powódki a śmiercią dziecka. Słusznie jednak wskazują skarżący, że w procesach dotyczących odpowiedzialności za błąd w sztuce medycznej nie wymaga się, aby związek przyczynowy pomiędzy postępowaniem lekarza a powstałą szkodą został ustalony w sposób pewny; jest to najczęściej niemożliwe, gdyż w świetle wiedzy medycznej można mówić tylko o prawdopodobieństwie wysokiego stopnia, a rzadko o pewności, czy wyłączności przyczyny. Na powstanie szkody ma lub może mieć wpływ wiele czynników i należy tylko ustalić w jakim stopniu prawdopodobieństwa wobec innych czynników pozostaje niedbalstwo lekarza. Jeżeli zachodzi prawdopodobieństwo wysokiego stopnia, że działanie lub zaniechanie lekarza było przyczyną szkody, można uznać związek przyczynowy za udowodniony (vide: Prawo medyczne, Mirosław Nestorowicz, Toruń 1996, str. 28). W istocie ten specyficznie, zarówno w doktrynie, jak i przytoczonej przez skarżących judykaturze, ciężar dowodzenia może być postrzegany jako swoiste domniemanie faktyczne przewidziane art. 231 k.p.c.; jeżeli ustalone fakty wskazują na wysoki stopień prawdopodobieństwa związku przyczynowego pomiędzy szkodą medyczną a działaniem bądź zaniechaniem personelu medycznego możliwe pozostaje wyprowadzenie wniosku o istnieniu takiego związku. Odnosząc powyższe rozważania do okoliczności sprawy stwierdzić należy, że szkoda jakiej doznali powodowie polegała na urodzeniu przez powódkę martwego syna, zaś dla wykazania związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem personelu medycznego pozwanego szpitala a szkodą jakiej doznali powodowie wystarczającym pozostaje ustalenie, że przyczyną tej szkody, z wysokim stopniem prawdopodobieństwa, pozostaje wskazane zaniechanie. Powodowie,

w zakresie ustalenia związku przyczynowego pomiędzy zaniechaniem personelu medycznego pozwanego szpitala a doznaną przez nich szkodą, przedstawili materiał dowodowy zgromadzony w aktach sprawy (...)Sądu Rejonowego w S., w tym opinii biegłych opisane w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Dokumenty zgromadzone w tych aktach nie stały się, wbrew wskazaniom skarżących, dokumentami urzędowymi przez sam fakt przeprowadzenia z nich dowodu, jednakże nie oznacza to, że są pozbawione wartości dowodowej. Jednakże ocena wskazanego materiału dowodowego z całą pewnością wymaga wiadomości specjalnych, zatem zgodnie z art. 278 § 1 k.p.c. Sąd Okręgowy winien zasięgnąć opinii biegłego. Co prawda powodowie cofnęli wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego(...)wnioskowanego między innymi celem wykazania związku przyczynowo - skutkowego między działaniem personelu medycznego pozwanego szpitala a zgonem noworodka, jednakże nie stało to na przeszkodzie koniecznemu dopuszczeniu dowodu z opinii biegłego z urzędu, stosownie do art. 232 k.p.c. Wbrew wskazaniom Sądu I instancji dopuszczenie dowodu z urzędu, w okolicznościach sprawy, nie narusza zasady równości stron procesu, skoro nie służy w istocie dowodzeniu okoliczności faktycznych, a ocenie dowodów zaofiarowanych przez stronę, do czego konieczne są wiadomości specjalne. Wymaganie przez Sąd Okręgowy istnienia absolutnej pewności co do wskazywanego związku przyczynowego skutkowało brakiem rozpoznania istoty sprawy. Jej prawidłowe rozpoznanie wymaga oceny zgromadzonego materiału dowodowego po zasięgnięciu opinii biegłego, zatem obecnie przedwczesną byłaby ocena twierdzeń wskazujących na istnienie związku przyczynowego pomiędzy zasadnie stwierdzonymi przez Sąd I instancji zaniedbaniami personelu medycznego pozwanego szpitala a śmiercią dziecka oraz zarzutów apelacji opierających się na tych twierdzeniach. Ponownie rozpoznając sprawę Sąd I instancji dokona wskazanej oceny materiału dowodowego po zasięgnięciu opinii biegłego i oceni stopień prawdopodobieństwa istnienia opisywanego związku przyczynowego; dalszy przebieg postępowania zależny będzie od podjętych przez Sąd I instancji wniosków we wskazanym zakresie. O nierozpoznaniu istoty przedmiotowego sporu stanowi także brak odniesienia się przez Sąd Okręgowy do zarzutu przedawnienia dochodzonych przez powodów roszczeń zgłoszonego przez pozwanego (...) w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N.; w odniesieniu do tego pozwanego merytoryczna analiza przesłanek odpowiedzialności winna być poprzedzona oceną zgłoszonego zarzutu przedawnienia roszczenia. O ile podstawą oddalenia powództwa wobec pozwanego (...) w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N. pozostawać będzie ustalenie wyłącznej odpowiedzialności pozwanego ubezpieczyciela w zakresie ewentualnego zaspokojenia roszczeń powodów Sąd I instancji winien wskazać przesłanki, jakimi kierował się ponownie podejmując taki wniosek. Wobec powyższych okoliczności zaskarżony wyrok podlegał z mocy art. 386 § 4 k.p.c. uchyleniu, zaś sprawa przekazaniu do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w B.. Ocena pozostałych zarzutów podniesionych przez skarżących w apelacji poprzedzona być musi rozpoznaniem istoty sprawy. Wobec uchylenia zaskarżonego wyroku w całości na skutek rozpoznania apelacji powodów, zbędne pozostawało odnoszenie się do zarzutów sformułowanych w zażaleniu pozwanego (...) w (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w N., dotyczącego rozstrzygnięcia o nie obciążaniu powodów kosztami procesu. Jedynie na marginesie należy zatem zauważyć, że słusznie skarżący wskazuje na sprzeczność pomiędzy treścią tego rozstrzygnięcia a treścią jego uzasadnienia, w którym Sąd I instancji wskazał na obciążenie powodów kosztami postępowania. O kosztach postępowania apelacyjnego i zażaleniewego Sad Apelacyjny orzekł stosownie do art. 108 § 2 k.p.c.